

Motion till riksdagen 2009/10:So502

av **Dan Kihlström (kd)**

Nationell strategi och ökad forskning om prostatacancer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om nationell strategi och ökad forskning om prostatacancer.

Motivering

Det totala antalet män i Sverige som lever med prostatacancer är cirka 67 000 (2007). Årligen får omkring 9 000 män diagnosen och varje år avlider 2 500 män av prostatacancer. Prostatacancer är en cancerform som är dödligare än bröstcancer och utgör 35 % av all cancer som drabbar män.

Hälften av de drabbade är under 70 år när de får diagnosen, men sjukdomen är ovanlig före 50-årsåldern. Viktigast av allt när det gäller prostatacancer är frågan om tidig upptäckt. Chansen att bli botad beror på hur elakartade cancercellerna är och hur långt canceren hunnit utvecklas. Idag finns tre grupper av behandlingsmetoder. Den kan bestå av kirurgi, vilket innebär att prostatakörteln opereras bort med olika typer av ingrepp. En annan metod är strålning av prostatans cancerceller som är känsligare för en stråldos än friska celler. Hormonbehandling är ytterligare ett sätt att hindra cancerens fortsatta tillväxt, och denna metod tillämpas i första hand vid spridd cancer samt när den drabbar äldre män över 70 år.

Det borde vara en självklarhet att alla män över 50 år informeras om vilka enkla möjligheter det finns att kontrollera förekomsten av cancer i prostatan. Analysen kan göras vid en årlig hälsokontroll då man också samtidigt kan få värden för kolesterol, järn, socker med mera. Landstingen borde göra prostataundersökningar lika självklara för män som mammografi är för kvinnor.

Prostatacancer kan upptäckas vid ett enkelt blodprov som mäter s.k. prostata specifikt antigen (PSA-halten). Det ger en indikation på om prostatakörteln angripits av cancer och om ytterligare prover måste göras. Det råder

Fel! Okänt namn på

dock delade uppfattningar om PSA-testets effektivitet. Det är ett mycket känsligt test och problemet är att det inte är specifikt. Det kan alltså inte skilja mellan farliga och ofarliga tillstånd. Det gör det till ett opålitligt instrument för masscreening bland män. Ett bättre test skulle leda till minskad överbehandling och ökad livskvalitet.

Trots att Cancerfonden under åren 2000–2008 årligen delat ut 20–25 miljoner kronor till forskning om prostatacancer och att de under tre år, 2009–2011, gör ytterligare satsningar för att öka kunskapen om prostatacancer och öka satsningen på prostatarelaterad forskning behövs mer forskning om hur prostatacancer bland män kan upptäckas och botas. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 15 september 2009

Dan Kihlström (kd)